

Puskás Híradó

JU
BI
LE
U
MI
SZÁM

A PUSKÁS TIVADAR
HÍRADÓ BAJTÁRSI
EGYESÜLET KIADVÁNYA
MEGJELENIK FÉLÉVENTE

Impresszum

Puskás Híradó • a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa
• készült 160 példányban.

Felelős kiadó: Prof. Dr. Rajnai Zoltán • Főszerkesztő: Amaczi Viktor
• Tördelés: Rajnai Gábor • Olvasószerkesztő: Dr. Horváth László Ferenc
• Rovatvezetők: Karsai Miklós (szervezeti élet) • Solti István (tudomány és technika) • Szepezdi Dezső (katonai múltunk) • B. Nagy Péter (társ.-i és katonai kapcsolatok) • Kiadja: Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület
• Cím: 1143 Budapest, Stefánia út 34. • Postacím: 1438 Budapest, Pf. 371.

A Puskás Híradó valamennyi megjelent lapszáma megtekinthető és letölthető az Egyesület honlapjáról.

Támogatóink:

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület megalakulásának 15. évfordulójára

Elnökségünk nevében tisztelettel köszöntjük tényleges és tiszteletbeli tagságunkat, az együttműködő szervezetek tagjait Egyesületünk megalakulásának 15. évfordulója alkalmából.

A rendszerváltás időben szinte egybeesett a nemzetközi hidegháborús légkör feszültségének enyhülésével, a nagyhatalmak közötti bizalomerősítő tárgyalások felújításával.

Az enyhülő légkörben került sor a nagyhatalmak nukleáris arzenálját kölcsönösen csökkentő START egyezmények megkötésével.

Az Európai Biztonsági és Együttműködési Értekezlet (EBESZ) - sokévi bécsi tárgyalás sorozatot követően - 1990-ben Párizsban tartotta értekezletét. Itt az európai államok kormányfőinek részvételével az „Új Európáért” gondolatok jegyében megfogalmazott „Párizsi Charta” az európai hadszíntéren a haderők és a fegyverzet lényeges csökkentését határozta meg az európai államok számára. Ennek szellemében került sor a Magyar Köztársaságban a csapatok és a fegyverzet csökkentésére.

A csapatok csökkentése jelentősen érintette a csapatok híradó szervezeteit, illetve a híradó csapatokat, ahol összevonásokra, hadrendi elemek megszüntetésére, keretesítésére került sor.

A híradó szolgálat akkori vezetése és az eredményesen működő nyugállományú tagozat között kialakult egyeztetett vélemény szerint szükség mutatkozott egy társadalmi híradó bajtársi szervezet létrehozására.

E szervezet alkalmasnak ítéltetett arra, hogy összefogja a hivatásos és nyugállományú híradó tiszteket, tiszthelyetteseket, közalkalmazottakat megőrizze a bennük felhalmozódott szakmai értékeket, gyakorlati tapasztalatokat. Arra is gondolni, kellett, hogy a hadsereget élethivatásul választott, de kényszerűen tartalékalományba került fiatal híradó tiszteket is, a számításba vett Egyesülethez köthessük.

A létrehozandó Egyesületnél figyelembe kellett vennünk a védelmi szféra távközlésében szerepet vállalt szolgáltatók, illetve a hazai híradástechnikai ipar

Dr. Lindner Miklós ny. altábornagy

vezetőállományát és a külföldi kommunikációtechnikai cégek hazai képviselőit is, akik ma is tevékeny, korrekt együttműködő tagjai Egyesületünknek.

1998-ban - 29 alapító közreműködésével – megalakult az Egyesület, amely a nagy magyar hazafi és feltaláló Puskás Tivadar nevét vette fel. Az alapítók az Egyesü-

let főcélkitűzéseit a híradó szolgálat pozitív hagyományainak, szellemi és tárgyi emlékeinek, kialakult munkakultúrájának megőrzésében és az ifjabb nemzedék számára történő átörökítésében, a nemzedékek közötti bajtársi szellem elmélyítésében, a jelen fejlett híradástechnikai eszközeinek rendszereinek megismerésében, a tagság szabadideje kulturált eltöltése lehetőségeinek kialakításában, az idős és beteg bajtársainkról való gondoskodásban – beleértve a végtiszteiséget is - határozta meg.

A Puskás Tivadar Távközlési Technikummal történt kapcsolat felvételét követően főcélkitűzések kiegészültek a diákok hazafias- honvédelmi nevelés segítségével, a fiatal pályakezdő fiatal távközlési szakemberek – alapítványi pályázat útján történő – támogatásával, hogy azok feleljenek meg az információs társadalom megvalósítása terén jelentkező minőségi kihívásoknak, ismerjék a magyar nemzet történelmi sorsfordulóival kapcsolatos eseményeket és magukéknak érezzék azok szellemiségét. Felmerülhet a kérdés, hogy Egyesületünk a főcélkitűzések tükrében mit ért el az elmúlt másfél évtized alatt?

Mindenekelőtt felelős, öntevékeny tagságunk stabilizálását, bajtársi szellemének erősödését, a híradó szellemiség állandósulását, a tagság Egyesülethez kötődésének magas szintjét, a tagdíjfizetés példás rendjét, önként történő hagyományos felülfizetését.

A főcélkitűzések megvalósulását fémjelzik az elmúlt másfél évtized eredményei, az általunk

kiadott szakmai és történelmi, valamint tagjaink által szerkesztett önéletrajzi kiadványok, „a Puskás Tivadar Híradó Bajtársainkért” közhasznú alapítvány létrehozása, a széles körben történelmi és szakmai érdeklődéssel ötvözött bel és külföldi kirándulások. Továbbá eredményeinkhez kötődik a ZMNE (NKE) híradó tanszékén dolgozó tagjaink által szervezett évente levezetett nemzetközi „KOMMUNIKÁCIÓ” híradástechnikai konferenciák ahol tagságunk megismerkedik a kozmikus sebességgel fejlődő kommunikációs technika legújabb vívmányaival, továbbá jelentős érdemük van abban, hogy az egyetem négy híradó oktató kabinete, egykori bajtársaink nevét viseli.

A formájában megújított, tartalmában korszerűsödött lapunk a „Puskás Híradó” egyre nagyobb olvasottságnak örvend, míg az önálló, saját domain névvel rendelkező honlapunk, amely tagságunk tájékoztatását és munkánk, közösségünk a közvélemény által történő jobb megismerhetőségét biztosítja.

A vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrségi Dandárral kötött együttműködési megállapodásunk a Magyar Honvédséghez való kapcsolódásunk egyik szálát jelenti, míg másik szálunk HVK Híradó, Informatikai, és Információvédelmi Csoportfőnökséghez kötődik, amelynek vezetője, Egyesületünk Fővédnöke, Vass Sándor mk. dandártábornok bajtársunk. Megragadjuk az alkalmat, hogy másfél évtizedes fennállásunk fővédnökeinek Farkas György ezredes, Mikita János mk. altábornagy (tiszteletbeli fővédnökünk) bajtársainknak végzett munkájukért – elnökségünk nevében – köszönetünket és elismerésünket fejezzük ki.

Az alapítók elképzelései valóra

váltak. Létrejött egy önkéntes alapokon szervezett olyan társadalmi formáció, amely a híradó szolgálat hagyományaira épülve a bajtársi szellem erősítésével, az aktuálpolitikától fényévnvi távolságot tartva, többnyomtávú emberi és szakmai hidat képez a hivatásos és nyugállomány, a fiatalok és a szakmai közvélemény között.

Szepeszi Dezső nyá. ezredes

Egyesületépítő munkánk során erőteljesen támaszkodtunk a Puskás Tivadar Távközlési Technikum sokoldalú, hatékony segítségére. Igazgatója Dr. Horváth László- Egyesületünk alelnöke-társadalmi területen meglévő széleskörű kapcsolataira, a középfokú előzetes minőségi az elektronikai tisztképzés megjavítására irányuló törekvéseire, felkészültségére „nemzeti elkötelezettségére, emberi habitusára. Egyesületünk magáénak érzi annak a kiemelkedő iskolai teljesítmény sikerének egy részét, amit az „Arany János Tehetség-gondozó Programban” az iskola a hátrányos helyzetű tehetséges fiatalok eredményes felkészítésére tett.

Egyesületünk 227 fős aktív tagsággal rendelkezik, átlagéletkora közel 70 év, ami elnökségünket a hivatásos- különösen a fiatalabb-

állomány körében további nyitásra ösztönzi.

A másfél évtized alatt 59 bajtársunktól vettünk kegyeletes, végző búcsút.

Az Egyesület építésének keretében létrejött az Ifjúsági Tagozatot és előkészítés stádiumában van a Rádióamatőr Tagozat megjelenése, amelyek megtörténte az Egyesület taglétszámának enyhe növekedését prognosztizálhatják. Az átlagéletkor csökkentésére, a fiatalok fokozottabb bevonására az Egyesület új elnöke Prof. Dr. Rajnai Zoltán mk. ezredes, egyetemi tanár bajtársunk kiérlelt gondolatokkal rendelkezik, továbbá munkájának középpontjába emelte az Egyesület további erősítését, munkájának a közvélemény által történő megismerhetőségének javítását, a technikai kultúra szintjének emelését, az elért eredmények megszilárdítását, a meglévő nemzetközi kapcsolatok szilárdítását, új kapcsolatok kialakítását.

Amikor megköszönjük nagyszerű, tagságunk, elnökségünk, támogatóink Egyesületépítő munkáját meggyőződésünk, hogy szakmai társegyesületeinkkel együtt a jövőbe mutató szakmai hittel, híradó szellemiséggel, a bajtársi szellem erősítésével dolgozunk a híradó szolgálatért, a hivatásos és nyugállomány, a szakmai közvélemény összefogásáért, az Egyesület ismertségének és elismertségének további erősítéséért.

Ez ünnepi alkalomból kívánunk tagságunknak jó erőt – egészséget, egyéni életükben sok örömet és boldogságot

Dolgozzunk együtt tovább és ünnepeeljünk méltósággal!

**SZEPEZDI DEZSŐ NYÁ. EZREDES
DR. LINDNER MIKLÓS NYÁ. ALTÁBORNAGY A PUSKÁS TIVADAR
HÍRADÓ BAJTÁRSI EGYESÜLET
TISZTELETBELI ELNÖKEI**

Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége

Alapítva: 1990.02.27.

Szövetségünk elnöksége nevében szívből köszöntöm a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület teljes tagságát megalakulásuk 15. jubileumi évfordulója alkalmából. Köszönjük azt az elkötelezett közösségi-társadalmi tevékenységet, ahogyan élnek, munkálkodnak és példát mutatnak. Örömmel tölt el bennünket az a tudat, hogy ez a nagyszerű munkát végző közösség tagja a szervezetünknek.

Kiemelten kell szólni az egyesület hagyományőrző tevékenységéről, a példaértékű katonai-fegyveremi kultúra ápolásáról, amely az elmúlt évek során jelentős hagyományteremtő működéssel is kiegészült. A bajtársi összetartozás erősítésének megnyilvánulása nemcsak a volt pályatársakkal való kapcsolatokban, hanem a jelenlegi aktív állomány és a tanuló ifjúság körében kifejtett cselekvésben is kifejezésre jut. Példaértékű a híradó fegyvernem történetét feldolgozó múzeum megteremtése, ahol a szakmai előélet gyakorlati eszközeit vonultatják fel a katonai híradás iránt érdeklődőknek, így például a hasonló érdeklődésű középiskolás fiataloknak, akik a jövőben a híradó szakállomány utánpótlását is jelenthetik. A rendszeres kapcsolattartás eredményeként a tanulók aktívan vesznek részt a honvédelmi ismeretek elsajátításában, az ún. „Katona sulí” programban. Kezdeményező szerepet vállal-

nak a magyar történelmi hagyományok megőrzésében, továbbvitelében. Tagóságukkal, az aktív állományúakkal és a középiskolás fiatalokkal történelmi emléktúrákon vesznek részt, a határon túli kapcsolataik ápolása révén.

Jelentős eredményként értékelhető a Nemzeti Közszolgálati Egyetem és az Altiszti Akadémia tanáráival, a fegyvernem szakembereivel kialakított mintaszerű együttműködés,

amely révén aktuális és folyamatos információval rendelkezhetnek volt szakterületük jelenlegi helyzetéről. Az egyesület kapcsolatrendszerében fontos szerepet

fiatalabb katonatársak megelégedésére, valamint a tanuló ifjúság honvédelmi nevelése érdekében. Eredményes pályázatok révén kiegyensúlyozott gazdálkodást folytatnak, megbízhatóan dolgoznak az egyesület szociálisan rászorult, valamint legidősebb tagjai és azok hozzátartozói érdekében.

Kérjük, hogy az elkövetkezendő időszakban is hasonló tenni akarással és aktivitással vegyenek részt a Szövetségünkkel meg egyező céljaik megvalósításában. Köszönjük a tisztességes, lelkiismeretes együttműködést, hogy követendő példaként szolgáljanak a BEOSZ többi tagegyesülete előtt. Legyenek büszkéik eredményeikre, elért sikereikre!

kapnak a korábbi és jelenlegi híradó alakulatok nyugdíjas klubjaival, az önkormányzati és más civil szervezetekkel kialakított jó és közös partneri viszony.

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület elismerten színvonalas és eredményes programokat, rendezvényeket, megemlékezéseket szervez a tagtársak, az idősebb és

A jubileumi évforduló alkalmából a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének Elnöksége és a magam nevében kívánok az Egyesület minden tagjának további eredményes tevékenységet és jó egészséget!

KELEMEN JÓZSEF NYÁ. ALTÁBORNAGY
A BEOSZ ELNÖKE

Honvédségi Nyugdíjas Klubok
Országos Szövetsége
1143. Budapest, Stefánia út 34.
☎ 433-9019
HM: 26-419

Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület
Prof. Dr. Rajnai Zoltán mk. ezredes
elnök

Tisztelt Elnök Úr!
Kedves Barátaim!

A Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetsége (HOKOSZ) elnöksége nevében, tisztelettel köszöntöm az Egyesület minden tagját az Egyesület megalakulása 15. évfordulója alkalmából.

Gratulálunk az eredményeikhez, amelyet a híradó szakterület hagyományainak ápolásában, a mai eredmények bemutatásában, népszerűsítésében elérték. Az eltelt 15 év bizonyította, hogy a kezdetekkor kitűzött cél, miszerint az Egyesület egy összekötő kapocs kíván lenni a mindenkori híradó katonák között rendfokozatra és beosztásra való tekintet nélkül, helyes volt. Ma a tagság összetételén keresztül nyomon követhető a modern katonai híradás története a kezdetektől napjainkig.

Példaértékű kapcsolatot ápol az Egyesület a Puskás Tivadar Távközlési Technikum tanári karával és diákjaival. Az együttműködés nem merül ki csupán a közös névadó Puskás Tivadar munkásságának felidézésében, emlékének megőrzésében, ápolásában. Rendszeresen a közös rendezvények, kiállítások, konferenciák azzal a nem titkolt céllal, hogy a diákok között ismert és mind népszerűbb legyen a híradó tiszti pálya.

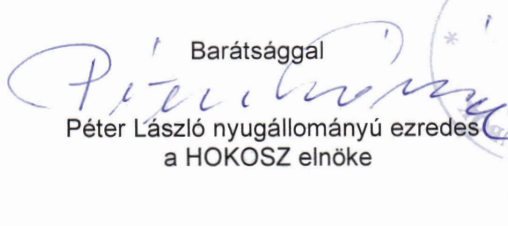
Külön megtiszteltetés számomra, hogy mint valamikori híradó tiszt magam is részt vehetek az Egyesület munkájában, sajnos nem olyan mértékben, mint szeretném, csak ahogy az egyéb elfoglaltságaim és az egészségi állapotom megengedi.

Tisztelt Barátaim!

Még egyszer gratulálok, külön köszönöm az Egyesület vezetőségének áldozatos munkáját. Sok sikert, további eredményes működést és mindehhez erőt, egészséget kívánok.

Budapest, 2013. szeptember „ „

Barátsággal

Péter László nyugállományú ezredes
a HOKOSZ elnöke

15 éve alakult meg a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület

A Magyar Néphadsereg, majd 1989-től Magyar Honvédség aktív és nyugállományú tagjainak 1988-előtt nem voltak érdekképviselési-érdekvédelmi szervezetei. Az érdekvédelem-érdekképviselés fel sem vetődött, mint sajátos feladat, mivel csak az osztály- és társadalmi érdekek fogalmát és annak érvényesülését ismerték el. Ezt ugyan tömören megfogalmazták az 1971. évi Tiszti Törvényben és a szabályzatokban is. Ennek feladatát a személyügyi szervek határozták meg. A nyugállományú tisztek-tiszthelyettesek spontán szerveződése 1961-től a Budapesti Nyugállományúak Klubja megalapításával megkezdődött, majd a nagy létszám miatti társadalmi bizottságok és a tagozatok kialakulásával. Működésüket a Személyügyi Főcsoportfőnökség felülről szabályozta az általuk kidolgozott írásos dokumentációkban.

Az érvényesítés intézményes és szervezeti feltételeinek, rendszerének kialakulása során fokozatosan létrejöttek a társadalmi- és tömegszervezetek, pártok, mozgalmak, a közélet fórumai, az érdekvédelem-érdekképviselési szervezetei. Így vált lehetővé és szükségessé a Magyar Honvédség érdekvédelmi-érdekképviselési szervezetének, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének (BEOSZ) létrehozása. A BEOSZ létrehozásának jogi alapjait az 1989. évi II. (egyesülési) törvény teremtette meg. A HM miniszterei 1989 nyarán kezdték meg a szervezőmunkát. Sorra alakultak

meg az önálló Bajtársi Egyesületek. Másfél évvel később a Budapesti Nyugállományúak Klubja is az 1989. II. (egyesülési) törvény előírásai alapján módosította a közhasznúsági törvényben, közhasznúság követelményeinek megfelelően. 2000 februárjában megalakult a Honvédségi Klubok Országos Szövetsége (HOKOSZ), melyhez Egyesületünk is csatlakozott.

2006. 10. 09-én létrejött a Puskás Tivadar Híradó Bajtársaink Alapítvány az alapító Dr. Bognár Sándor 250.000 Ft felajánlásával és megkezdte hatékony működését a törvényi előírások szerint. Széles körű támogatást tud biztosítani az Egyesületünk feladatainak végrehajtásához, mivel egyre bővülő pénzügyi alapokkal rendelkezik.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége képviselői tevékenységük összehangolására, érdekeik országos szintű képviselésére és védelmére meghatározták a Szövetség főbb célkitűzéseit. Az országos szövetség 18 tagedyesülettel, 2008 fős taglétszámmal 1988. február 27-én alakult meg.

A célkitűzések között szerepelt, hogy segíteni kívánják a nemzeti függetlenség megőrzését, a hazaszeretet ápolását, a katonaság védelmét szolgáló állami és társadalmi erőfeszítések megvalósítását. Teszik mindezt annak tudatában, hogy hazánk védelmének alapvető erői ma és a jövőben is a fegyveres erők alkotják. Ugyanakkor soraiba hívja mindazon hivatásos, nyugállományú és tartalékos katonákat, akik átérzik a

haza védelme iránti felelősséget. Mindazon egyesületeket, szervezeteket, amelyek tevékenysége összefügg a BEOSZ célkitűzéseivel, akik készek támogatást nyújtani a közös munkához, soraikba fogadják.

A Magyar Honvédség Budapesti Nyugállományúak Klubja Híradó Tagozatának néhány vezetőségi tagja – főként 1998. től – már szorgalmazta a híradó tiszti, tiszthelyettesi és polgári alkalmazotti állomány érdekképviselési-érdekvédelmi szervezetének létrehozását. E témában az akkori katonai folyamatokban viták zajlottak le. Első változat volt, hogy a híradó tagozat vegye fel a Puskás Tivadar nevet.

Az Egyesület létrehozásával a Híradó Csoportfőnökség és az alakulatok többsége egyetértett. Bizonyos ellenállás a Nyugállományúak Klub elnöksége részéről volt. Indokként azt vetették fel, hogy az alapszabály ilyen lehetőséget nem tartalmaz, és gyakorlatilag nem engedélyezhetik. Hosszas viták, érvek felsorolása után, végül a klub akkori elnöke 1989-ben már nem ellenezte az egyesület megalakítását. Ilyen előzmények után gyorsított ütemben folytatódott az előkészítő munka. Az alakuló közgyűlést 1989. október 29-én tartották, amelyen 29 fő „alapító tag” vett részt, és megválasztotta az Egyesület első vezetőségét. Elfogadta az Egyesület alapszabályát. Annak változata szerint a Fővárosi Bíróságon az Egyesület bejegyzése megtörtént. Egyesületünk or-

szágos szintű szervezetté fejlődött.

A kiadványainkra, pályázatokra különböző összegű támogatásokat kaptunk. A pályázati témák kidolgozásában részt vett az Egyesület vezetősége mellett:

- a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, majd Közszolgálati Egyetem;
- a ZMNE Bolyai János Katonai Műszaki Főiskolai karának híradó szakcsoportja;
- a Puskás Tivadar Távközlési Technikum.

Több kiadványt készítettünk el, adtuk át Egyesületünk tagjainak és egyéb szervezeteknek:

- 2001-ben: A hírközlés története
- 2002-ben: Kossuth Lajosra emlékeztünk (1802-2002)
- 2003-ban: II. Rákóczi Ferencre emlékeztünk a szabadságharc 300. évfordulóján
- 2004-ben: Puskás Tivadarra emlékeztünk születésének 160. évfordulóján különböző visszaemlékezések

Arra törekedtünk, hogy Egyesületünk a katonai hagyományok ápolója, a magyar történelem és a híradó szolgálat történetének krónikása, arcúlatának egyik gondozója, a híradók nagy családjának összefogó szervezete legyen.

A kapcsolatok kiszélesítése, tapasztalatszerzés céljából látogatást tettünk a Honvédség még meglévő szerveinél, parancsnokságainál, az ország különböző emlékhelyein, városaiban (Vác, Székesfehérvár, Tata, Debrecen, Szolnok, Mohács, Cegléd, Szombathely, Sopron). Ezek összességében mind hasznosan szolgálták a kölcsönös barátság, együttműködés lehetőségeit, a múltunk megismerését és a hagyományápolást.

Részt vettünk:

a.) A BEOSZ és a HODOSZ ál-

tal szervezett rendezvényein:

- a rendszeres katonanemzedéki találkozók (Balatonkenesén);
- a Honvédségi Nyugállományúak országos találkozóján;
- az évfordulós rendezvényeken, Monokon, Kossuth Lajos szülőházánál, Söjtörön, Deák Ferenc szülőházánál;
- a II. Rákóczi Ferenc emléktú-

rakon Szlovákiában;

- az országos fórumokon;
- a millenniumi emlékhelyeken tartott rendezvényeken, koszorúzásokon és minden olyan rendezvényen, amelyre a BEOSZ, HOKOSZ meghívta Egyesületünket;
- a Puskás Tivadar Távközlési Technikum tanévnnyitóján.

b.) Puskás Tivadar Távközlési technikumban tartott rendezvényein:

- a Neumann János emlékére tartott konferencián;
- dr. Magyar Endre és Neumann János szoboravatási ünnepségein;

- az évenkénti koszorúzásokon Puskás Tivadar sírjánál, a Kerepesi úti temetőben.

c.) A Puskás Tivadar Távközlési technikummal tartott hazai és külföldi államokban szervezett különböző túrákon, rendezvényeken.

d.) A BEOSZ-HOKOSZ központi rendezvényein, közgyűlésein, idősek világnapi ünnepségein és a nyugállományúak fórumain.

e.) A Puskás Tivadar emlékhét rendezvényein és más tudományos konferenciákon, az évente megtartott híradással kapcsolatos konferenciákon.

A tájékoztatás fontosságát véve alapul évenként kétszer a Puskás Híradó időszakos lapot mindazokkal a főbb témákkal, melyek az elmúlt évek eseményeit képezték. Sajnos kegyeleti teendőink is bőven akadtak. Eddig több mint 62 fő, alapító tagok közül 9 fő, egyesületi tagunktól búcsúztunk el. Igyekszünk a gyászoló család kérésének, a körülményektől függően, megfelelően segítséget adni. Részt veszünk a szertartásokon, koszorút helyezünk el bajtársunk sírjánál, esetenként felkérésre a búcsúbeszédet is elvállaljuk.

Az említettek hűen tükrözik – ha nem is teljesen – az elmúlt 15 év munkáját, eredményeit. Az elért sikerek Egyesületünk közösségének, fáradságot nem ismerő tevékenységének tudható be. Tudjuk, ha jól dolgozunk, tapasztalatainkat átadjuk és az Egyesületet magunkénak érezzük, akkor utódaink egy szilárd, megerősödött, szakmai és érdekképviseleti feladatokat is hatékonyan megbirkózó, jó Egyesületet fognak örökölni.

HORINKA FERENC NYÁ. EZREDES
ALAPÍTÓ SZERVEZŐ TITKÁR

Október 29-én jubilál a Puskás Egyesület

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület megalakulásának 15. évfordulója alkalmából a Magyar Honvédség Budapesti Nyugálományúak Klubja Híradó Tagozat vezetősége nevében tisztelettel köszöntöm a Bajtársi Egyesület elnökségét és minden tagját.

Történelmi tényként szerepel a 15 évvel korábbi dokumentumokban az egyesület megalakításának története. Megírták az alapítók és az egyesület vezetői már számtalan kiadásban. A köszöntőm megírásánál, nehéz helyzetben vagyok, mert nem tudok úgy megemlékezni és köszönteni, mint egy kívülálló, mivel én is tagja vagyok az egyesületnek. Lehet, hogy ezért egy kicsit elfogultabb vagyok az egyesülettel szemben, mint egy kívülálló nyugdíjasklub tagja. Másrészt jól ismerem a bajtársakat és az egyesületben folyó tevékenységet, hiszen én is részese vagyok. Most, hogy itt az ideje a visszaemlékezésnek megállapítható, hogy az akkori alapítók célkitűzésének, elhatározásuknak, az alapszabálynak megfelelően olyan egyesületet hoztak létre, ami még ma is büszkén vállalható.

Az elmúlt 15 évben az egyesület aktivistái kiemelkedő és példamutató munkát végeztek a közösség és a tagság érdekében. Ezt az áldozatos és felelősségteljes munkát önzetlenül, szabadidejüket feláldozva társadalmi munkában végezték és jelenleg is végzik.

Létezik egy megállapodás az együttműködő híradó szerveze-

tek, klubok és egyesületek között, amely lehetőséget teremt közös találkozók megszervezésére. Ezek az együttműködők szoros kapcsolatban vannak egymással, sok közös programot szerveznek, ami színesebbé teszi az híradó szervezetek életét. Talán nem véletlen, hogy az

együttműködésben a legszorosabb munkakapcsolat a Bajtársi Egyesület és a Híradó tagozat között van. Ennek főbb okai, egyrészt az, hogy egy városban tevékenykedünk, másrészt pedig, hogy a tagozatunk jelentős hányada mind a két szervezetnek tagja. Ez az együttműködés 15 éve kezdődött, vagyis az egyesület megalakulása óta. A két vezetőség rendszeresen részt vesz

egymás elnökségi, illetve vezetőségi ülésein, ahol nagyon sok közös program megvalósítását tervezzük meg. Ilyenek a közös kirándulások, múzeumlátogatások, szakmai napok megtartása és még sorolhatnám a számtalan közös programokat. Ami kiemelt érdemel az évente kétszer megtartásra kerülő jubileumi születésnaposok köszöntése, ahol a két szervezet kerek évforduló-

ját ünneplő tagjait köszöntjük és vendégül látjuk. A köszöntő, oklevél átadás és kultúrműsor után szerény ajándécsomaggal kedveskedünk minden ünnepeltünknek. Tagjaink nagyra értékelik ezt a gesztust, elmondásuk szerint nem az ajándék a fontos, hanem a gondoskodás, a megemlékezés, amiben idős korokra tekintettel már nem sok lehetőségük lesz az életük hátra lévő időszakában. Hasonlóan közös szervezésben ünnepeljük minden évben, október hónapban az Idősek Világ napját. Az ünnepi megemlékezés alkalmából terített asztal mellett lehetőség van pohárköszöntők mondására és kötetlen beszélgetésre a ritkán találkozó bajtársakkal. Együttműködési kapcsolatot továbbra is fontosnak és szükségesnek tartom, az egyesület és a tagozat közötti szakmai és kulturális együttműködés a két szervezet életét vonzóbbá teszi.

A PTHBE jubileumának alkalmából köszönetet mondok a Híradó tagozat nevében az alapító és a jelenlegi egyesület elnökségének, valamint az egyesület összes tagjának, akik méltó emlékekkel, közvetlen emberi kapcsolatokkal gyarapították (gyarapítják) a híradó szolgálat szellemi örökségét.

Kívánom, hogy a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület a következő évtizedekben tevékenységével tovább növelje az egyesület elismertségét és tagjai számára társadalmi és egyéni képviselőit, védelmét. Egyben további sikereket kívánok az egyesület minden tagjának és mind ehhez, nagyon jó egészséget.

SOÓS TAMÁS NYÁ. ALEZREDES
HÍRADÓ TAGOZAT ELNÖK H.

Köszöntő Vácról

A váci Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület elnöksége és tagsága nevében szeretettel köszöntjük a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületet, megalakulásának 15. évfordulója alkalmából.

A két Egyesület a kezdetek óta szoros kapcsolatot tart egymással, ami a közös híradó múltjának is köszönhető. Vác egykor a híradók egyik bölcsője volt. Innen rajzoltak ki az ország minden részébe a híradó szakmai tudással felvértezett hivatásos és tartalékos katonák. Persze voltak, akik Vácon maradtak, közülük többen Egyesületünk alapító tagjai. A PTHBE egyedül álló misz-

ziót teljesít azzal, hogy országos méretekben összefogja a ma már nyugdíjas híradó katonákat, kapocsként köti össze őket a Magyar Honvédséggel, a ma aktív híradókkal, és gondoskodó figyelmet fordít az utánpótlásra, a híradó tiszt és tiszthelyettes

képzésre.

A PTHBE aktív tagja a katona nyugdíjasokat tömörítő ernyőszervezeteknek, de maga is vezérszereplője a híradók nagy családjába tartozó egyesületeknek, kluboknak. Kezdeményezője és szervezője számos találkozónak, szakmai fórumnak, ahol a résztvevők kicserélhetik tapasztalataikat, vagy új ismereteket szerezhetnek.

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület és az Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület kapcsolata az elmúlt 15 évben jónak és gyümölcsözőnek mondható. Mi sokat tanultunk a nagyobb testvértől. Egymás rendezvényein kölcsönösen részt veszünk. A legutóbbi ilyen rendezvény június 18-án, Vácon volt, ahol Híradó emléknapp keretében emlékezhetünk vissza, a bennünket sok szálal összekötő híradó múltra.

Mi azt kívánjuk, hogy a PTHBE még sok – sok éven keresztül végezze sikeresen tevékenységét, kitűzött céljait olyan következetességgel és fegyelmekkel érje el, mint ahogy ezt eddig is tette. Ehhez kívánunk az elnökségnek és a tagságnak sok erőt, egészséget.

SZEGEDI JÁNOS NYÁ. ALEZREDES
A VÁCI ESZE TAMÁS HONVÉD
NYUGDÍJAS EGYESÜLET ELNÖKE

A híd

A Fejér Megyei Honvéd Nyugállományú Klub Híradó és Vezetéstámogató Szekció tagsága nevében tisztelettel köszöntöm a tizenöt éves Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületet.

A híradó nyugállományú egyesületek, tagozatok, szekciók együttműködése a 90-es évek elején jött létre, melynek megálmodója és motorja Szepezdi Dezső nyugállományú ezredes bajtárs volt. Amikor aztán 1998-ban megalakult a PTHBE, az egyesület is bekapcsolódott az együttes munkába, ezzel kialakult a nyugállományú híradó katonák, a híradással kapcsolatban lévő személyek országos szintű kapcsolatrendszere. Ma az Egyesület az együttműködésünk meghatározó tényezője.

A PTHBE. célkitűzései és tevékenysége közül a fiatalokra vonatkozó meghatározást emelem ki:

Örömmel vettük, amikor az elmúlt év őszén, az Egyesületen belül megalakult az „Ifjúsági Tagozat”, valamint azt is, hogy az Egyesület célkitűzése, hogy erősíti kapcsolatait a Puskás Tivadar Távközlési Technikum-

mal, részt vesz a fiatal távközlési szakemberek szakmai-hazafias honvédelmi felkészítésében. Ennek kapcsán néhány, emlékezetes programot említek most meg: a Mohácsi csata 480. évfordulóján kirándulást tettünk a Mohácson a Távközlési Technikum diákjaival közösen. A reneszánsz év alkalmával a Technikum tanév nyitóján, Visegrádon vettünk részt. A Távközlési Technikum szervezésében találkoztunk Charles Simonyival az úrutazását követően. Ezek a közös programok lehetőséget adtak

az Egyesületnek, hogy kapcsolatát fenntartsa és erősítse a Technikummal, a Technikum diákjaival, hogy részese legyen a hazafias nevelésnek és ugyanakkor ráirányítsa a figyelmet korunk magas szintű hírközlési eszközeire.

Ezek után szinte már természetes, hogy a Honvédelmi Miniszter 2011-ben elismerő oklevelet adott az Egyesületnek „a katonanemzedékek összefogása...” érdekében végzett munkájáért.

Egyetértünk azzal, amit az Egyesület a bemutatkozó írásában megfogalmazott, hogy az Egyesület tevékenysége tartja fenn azt a hidat, amely a múlt híradó hagyományaitól vezet a jövő kommunikációs értékeihez.

A Híradó és Vezetéstámogató Szekció az elkövetkező évekre további sikereket kíván a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületnek

RÓNYAI ZOLTÁN NYÁ. ALEZREDES
HÍRADÓ ÉS VEZETÉSTÁMOGATÓ SZEKCIÓ

Militibus juvenibus sumus¹

A 15. év apropóján sokat morfondíroztam azon, hogy miről is szóljon ez az írás. Első gondolatom a jelenlegi tiszt és altiszt, természetesen azon belül is a híradók képzése körül forgott. Ezt követően a lehetséges terjeszkedési irányokat vettem figyelembe, hogy kik felé lehetne nyitnunk a tagságot érhetően: altisztek, rádióamatőrök, Puskás Technikum diákjai, más fegyvernemek képviselői, akik érdeklődnek a híradás iránt? Illetve merre tart ma a híradás, mi lesz a jövőben?

Viszont a fent felsorolt eszmefuttatások mind-mind megtölthettek volna egy egész oldalt, ezért úgy döntöttem felsorolom őket, hogy olvasóimnak legyen társalgási alapja a témát illetően.

Amire pedig gondolataim végén jutottam az nem más, mint egy kis meditálás az ifjúságról, természetesen a honvédelmet érintve. Ugye sokszor halljuk, hogy bezzeg a mi időnkben így volt meg

úgy volt, meg amikor mi ifjak voltunk akkor ezt és azt tettük. Kérdezem én a fiatalok elszántságának és ambícióinak a kamatoztatásához ma ugyanolyan-e a szakmai és közösségi táptalaj, mint régen? A honvé-

delem szervezete napjaink fiataljainak még mindig a szakmai kihívást és nevelő, valamint elsődleges tudás- és kiteljesedési forrást jelenti vagy csak egy megporosodott anarchikus szabályhalmaz fizikai leképződését? Hol vannak azok a nemes eszmék, mint a haza, honvédelem és nemzeti hagyományok tartása, melyre a mai ifjúság fokozottan igényt tart?

Úgy vélem kérdéseim problémáinak megoldásához az Egyesület pusztá léte is segítséget nyújthat. Nem vagyok jóvendómondó, de tudom, hogy vagyunk, szeretnénk lenni mi is 80 éven túli ifjak és remélem nekünk is lesz utánpótlásunk, akiknek megfelelő

kereteket tudunk majd mi is biztosítani. Kérem, bocsássák meg nekem, hogy a jubileum alkalmából kicsit csapongtam, valamint hogy egy angol írótól idézek, de az ifjúsággal kapcsolatban jelenleg gondolataimat a következő versrészlet tudja a legjobban kifejezni:

„sok titok van még; és bár nem vagyunk az az erő, mely egykor eget és földet rázott: vagyunk, ami vagyunk; sors és idő gyengíthetett, de hős szívéünk együtt ver s kemény hite, hogy küzd, keres, talál s nem hagyja magát.”
Tennyson, Alfred Lord: Ulysses
 - Szabó Lőrinc fordítása

Ne feledjük, hogy a Bajtársi Egyesület az aktív tagsága nélkül nem lehetett volna az, ami ma. Egy 15 éves jól pozicionált baráti társaság telis-tele önzetlen munkával és fáradozással. Ezért végezetül kérem a Tisztelt Tagságot engedje meg, hogy az eljövendőre sok sikert, erőt, egészséget kívánjak!

BODNÁR ISTVÁN MK. HADNAGY
 IFJÚSÁGI TAGOZAT ELNÖK

Képek az egyesület életéből.

A 2013. évi Híradók Napja

2013. szeptember 16-án került megrendezésre a Magyar Honvédség Híradók Napja rendezvény. A helyszín ezúttal a MH BHD biztosította a Petőfi laktanyában, és egyben a dandár MH Híradó és Informatikai Rendszer

főközpontja volt a felelőse a megemlékezésnek.

A MH BHD-al meglévő szoros kapcsolatunk lehetőséget biztosított az Egyesületünk, hogy megfelelő létszámmal vehettünk részt a rendezvényen.

Az elnökség sorában tudhattuk Dr. Lindner Miklós nyá. altbgy. urat, egyesületünk tiszteletbeli elnökét, Dr. Horváth László Ferenc urat, a Puskás Tivadar Távközlési Technikum Infokommunikációs Szakközépiskola igazgatóját, Egyesületünk alelnökét, de ott volt Prof. Dr. Rajnai Zoltán mk. ezds úr, valamint Felker Lajos nyá. ezredes, ügyvezető alelnökünk és egyesületünk több tagja. Ismét megérezhettük közelről a laktanyai életet, a szervezettséget, a gördülékenységet egyszóval a katonai élet részeseivé válhattunk.

A MH Híradók Napi rendezvény két részből állt, az első rész az állománygyűlés a második rész a Puskás Tivadar mellszobrának felavatása volt.

Az állománygyűlésen együtt lehettünk a HVK képviselőivel, a MH alakulatainak híradó és informatikai vezetőivel és az alakulatok elismerésben részesülő tagjaival, valamint a MH BHD híradó és informatikai és információvédelmi személyi állományával, a honvédséggel együtt-

működő polgári szolgáltatók képviselőivel.

Együtt ismertük meg a HVK Vezérkar Főnökének köszöntő levelét és hallgattuk meg a MH BHD képviselőjének ünnepi beszédét. Az elismerések között a MH BHD parancsnokától, Kun Szabó István dandártábornoktól elsőként dr. Horváth László Ferenc vehette át az elismerő emlékcoint, a dandár és az iskola valamint egyesületünk sokoldalú együttműködésért.

Az állománygyűlés második részében dr. Horváth László Ferenc, Puskás Tivadar életének, tőle megszokott vehemens méltatása után a dandár parancsnokával együtt leleplezték Puskás Tivadar mellszobrát a Petőfi laktanya emlékparkjában.

A rendezvény díszebéddel zárult, amely alatt, majd utána is lehetőségünk volt a régi barátokkal, ismerősökkel találkozva felidézni régi emlékeket és eseményeket.

Budapest. 2013.09.16.

LABÁDI LÓRÁNT NYÁ. MK. EZDS.

Taxi sztori

Történt egyszer, hogy a Krisztina városban egy kései órán, egy sportos kinézésű, fiatalos tiszt kinézésű utas szállt be egy taxiba. „Kérem a Ludovikához” – mondta az utas.

A gépkocsivezető, aki már régi motoros volt, tudta, hogy mit kell tenni az ilyen késői elmaradozó, kimaradási engedéllyel nem rendelkező akadémikusokkal, bekanyarodott az Akadémia fala mellé, hogy az ipse a szokott módon átlendülhessen a falon,

és így illegálisan visszatérhessen a nyughelyére.

Az utas azonban nem mozdult.

„Nem száll ki az akadémikus úr?” – kérdezte a taxis.

„Nem. Menjünk inkább a főkapuhoz.” – felelte az utas.

Mit volt mit tenni, bekanyarodtak a főkapuhoz.

A kapuór feszes tisztelgése után jött rá a taxis, hogy a félreismeret utasa az Akadémia parancsnoka, vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc ezredes úr volt.

Bizonyára nosztalgiával gondolt a jól ismert falra. Ő is volt fiatal.

LÁSZAY JÁNOS NYÁ. ALEZREDES

Közművelődés az együttműködőkkel

Egyesületünk éves programjában, ez évben is szerepeltek közös kirándulások, amelynek főszervezője, a fáradhatatlan Havasi János bajtársunk, a Közművelődési Bizottság vezetője volt. Közművelődési feladataink középpontjában a pihenés és az egybekötött hagyományörzés áll. A kirándulásainkat összekapcsoljuk a történelmi színhelyek látogatásaival. Ezekre, a kirándulásokra bevontuk a vidéki bajtársainkat is, valamint az együttműködő híradó egyesületeket, klubokat is.

A tavasz beköszöntésével áprilisban elsőként meglátogattunk a Budai vár nevezetességeit és megtekintettük a Hadtörténelmi Múzeum I. világháborús tárlatát. Április hónapban meghívást kaptunk a budapesti MOM Rádió Klub elnökétől Matzon Jenőtől a Klub bemutatására. Szívélyes fogadtatásban részesültünk, tájékoztatásban megismertük a Klub tevékenységét. Ezzel nem értek véget az áprilisi meghívásaink, mert a Váci Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület szervezésében részt vettünk a Nagymarosi Duna alagút bejárásán. Ez a létesítmény nem csak érdekes volt számunkra, de Európában is ritkaság számba megy, a Duna alatt 8 méterrel nem sok helyen lehet sétálni az egyik parttól a másikig.

A tavaszi felmelegedést megvárva, májusban kirándulást szerveztünk Pécsre, ahol megismerkedtünk a város nevezetességeivel. Pécs utcáin sétálva feltárult előttünk húsz évszázad története, a fallal határolt középkori belváros, a török dzsámik és mecsetek, a dóm épületegyüttese. Nagy élmény volt számunkra megtekinteni a felújított belvárost, ahol 2010-ben az Európa

kulturális fővárosa rendezvényei zajlottak.

Május 24-én Majercsik Tibor bajtárs szervezésében ellátogattunk Szécsénybe, ahol a város megtekintése után a közeli Szücsiben vendégül láttak bennünket a falu vezetői egy kitűnő ebédre és azt követő bor- és pálinkakóstolóra.

A nyár beköszöntével a Híradó tagozat szervezésében, Vas Judit közreműködésével június 12-én Országház látogatást szervez-

tünk, amelynek olyan sikere volt, hogy az őszi hónapokban meg kell ismételni.

Június 18-án, amikor már felmelegedett a Balaton vize, egy napra ellátogattunk Balatonkenesére a Honvédüdülőbe. Ez már hagyomány, hogy a Híradó Tagozat szervezésében, a meghívott együttműködőkkel közösen utazunk, és fürdünk a Magyar Tengerben. Még az sem volt akadály, hogy ugyan ezen a napon az Egyesület és az együttműködő híradó szervezetek meghívást kaptak a váci egyesület rendezvényére az Esze Tamás Híradó Ezred megalakulásának 51. évfordulójának ünnepségére. Ami a Híradó téri emlékmű koszorúzásával és a volt laktanya bejárásával végződött.

A nyári hónapokban a közös programok szervezésében a családi nyaralások, és a nagyszülői kötelezettségek miatt két hónapos szünetet iktattunk be. Estók János Egyesületünk tagja minden évben szervez autóbuszos külföl-

di nyaralást. Idén augusztusban Horvátországba vitte a jelentkezőket, akik jól érezték magukat a kellemes klímájú országban. A híreink szerint jövőre Ukrajnába szervez nyaralást, azok részére, akik szívesen utaznak az Egyesületünk tagjaival, vagy csak szeretnének világot látni.

Most az ősz beköszöntével, még az „indián nyarat” kihasználva szeptember 18-án kirándulást szerveztünk Budapestről Esztergomba, ahol az őszi napsütésben gyalogosan városnézésen vettünk részt, majd Volán busszal átmentünk Párkányba. A párkányi sétánkon megcsodáltuk a kis város sétálóutcáját, amelyet nemrégén Európai Unió pályázati segítséggel újítottak fel. A kevésbé fásasztó sétánk után a város legszínevonalasabb éttermében, a Casablancában megebédeltünk. Majd ismét buszra szálltunk, és az Esztergom-Nagymaros-Budapest útvonalon hazaérkeztünk. Még az őszi programunkban szerepel a budapesti Kopaszi gát, valamint mátraházi kirándulás, amiről még nem tudok beszámolni, mert mindezek lapzártá után lesznek.

A 2013-évi közművelődési programunk sikeresnek mondható, a szabadidő hasznos és kulturált eltöltése, az együttműködő híradó szervezetekkel közösen, „a híradók nagy családja” összetartozásának és a bensőséges családi hangulat megerősödését eredményezte. A kollektívákat összekovácsló rendezvények nélkül hiányérzetünk lenne, nem lenne teljes az egyesületi életünk. A hasonló sikeres programokat a jövőben is folytatni kell, több ilyen belföldi kirándulás és kulturális rendezvény látogatásával.

SOÓS TAMÁS NYÁ. ALEZREDES

Kis magyar hadtörténet /2013/

– Könyvismertetés

A könyv terjedelme a címet kiválóan bizonyítja. Az Ókorban az egyik bölcs írt az egyik tudós barátjának, és ezzel kezdte levelét „bocsáss meg nem volt időm röviden írni”. A könyv szerzőinek, akik az egyes hadtörténeti időknek felkent ismerői, volt ideje nagyon lényegre törően, átfogóan ismertetni a magyar hadtörténetet. Olvasmányos formában, gördülékény stílusban írtak, de mindez nem ment a tudományos igényesség rovására.

A könyv ismerteti a magyar történelem katonai aspektusainak legfontosabb összefüggéseit, az ország beilleszkedését a nyugati kultúrkörbe, és a magyar hadügy Európával megegyező illet-

ve eltérő vonásait. Új dolgokat ismerhetünk meg a könyvből az utóbbi évek tudományos eredményei és az egyes események

új aspektusai tükrében. A könyv szövegezésében, stílusában óhatatlanul tükröződnek az elmúlt korszakok politikai változásai a szövetségi rendszerek váltásai. A szerzők igyekeztek a nyelvezeti, terminológiai problémákat megoldani, germanizmusokat, ruszszicizmusokat, anglicizmusokat kikerülni.

A 272 lapos könyv gazdagon illusztrált, több mint 120 látványos és különleges képpel és több mint 30 hadjárati térképpel szembesülhet az olvasó.

A rangos kivitelű keménytáblás könyv a HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Kft. gondozásával készült.

A. V.

Zsiga Tibor: A Szentgotthádi fegyverbotrány

(Pannon Műhely Kft. 1990.) – Könyvismertetés

1928 első napján, újévkor- Olaszországból Ausztrián át- egy tehervonat érkezett Szentgotthárdra. A fuvarokmányok szerint gépalkatrészeket szállított. Amikor az osztrák vámőrök ellenőrizték az egyik vagon tartalmát, akkor derült ki, hogy géppuskák vannak benne.

Egyértelművé vált, hogy tiltott fegyvercsempészségről van szó. Három lényegi kérdés merült fel. Ki küldi? Kinek? Ki ellen akarják felhasználni? Rövid időn belül az is kiderült, hogy hazánkkal együtt Közép-Európa valamennyi kormánya érdekelt az ügyben. Az érdekeltek egyik része tagadott, a másik része bizonyítani akart a tagadókkal szemben. Az esemény szálai diplomatákhoz, miniszterekhez, miniszter-

elnökökhöz vezettek. A korabeli legfelsőbb nemzetközi fórum a Népszövetség helyszíni vizsgálatot tartott. Kétszer tárgyalta az ügyet, de hivatalosan nem derült fény az eseményekre.

Dr. Zsiga Tibor, a történelemtudomány kandidátusa nagy részletességgel lebbenti fel a fátylat mindarról, amit korábban eltekartak. Bemutatja, hogy az epizódok tünő géppuskaszállítvány mögött nagy események voltak. Olyanok, mint: a hazánkat megcsonkító, igazságtalan trianoni békeszerződés, az események időszakában hazánkat fojtogató gyűrűként körülvevő kisantant államok fenyegetése. Benito Mussolini olasz és Bethlen István magyar miniszterelnök titkos megállapodása.

Eddig tartott a hivatalos fülszöveg.

MEGJEGYZÉSEM:

A könyv tartalmából szükségemnek tartom elmondani, hogy az évekig tartott vizsgálódások után az ügy ellaposodott. Az eltérítő adatok szerint talán a lengyeleké lett volna szállítvány, mert sem a feladót, sem a címzettet nem sikerült kideríteni. Végül a románok is elunták a piszkálódást. A helyi közigazgatási szervek a három vagon tartalmát „megsemmisítették, és vállalkozóknak eladták.”

Az ügyet kirobbantó szociáldemokrata vámost pedig a cseh határra áthelyezték.

LÁSZAY JÁNOS
NYÁ. ALEZREDES

Rádió és Televízió-történeti Múzeum

A Múzeumot a Magyar Rádió épületében alakították ki.

A Múzeum tárgyait egy nagy teremben mutatják be. A hatalmas terem egyik oldalfalán a magyar rádiózás történetét ismertető tablók vannak, időrendi sorban bemutatva a fontosabb eseményeket. Az első tábló Puskás Tivadar telefonhírmondója ismertetésével kezdődik. A kiállításon meglevenedik a rádió-és tv műsorszórás kezdete, a zúrvaros 20. század, amely egyúttal a telekommunikáció széles körű elterjedésének évszázada is volt. A bemutatott készülékek, rádió-vevők, mechanikus és elektromos lemezjátszók különféle típusú jelrögzítő berendezések áttekintést nyújtanak az 1900-as évektől

napjainkig. Látni lehet azokat az eszközöket, amelyekkel a közszolgálati médiumok munkatársai dolgoztak. A stúdió-berendezések jelentős részét az ilyen téren fejlett magyar ipar készítette. Ezeknek tervezésében az MR mérnökei is részt vettek. A kiállított berendezések nagy hányadát a magyar ipar készítette Orion, Videoton, Terta, FMV, BRG, EKA. A jól ismert, világmárkát képviselő cégek termékeit is kiállították Standard, EAW, RFT, Grundig. A számos műsorvevő készülék mellett látható egy Telefunken többsávú vevő is, amelyet az MTI rádióvevő-központjában alkalmaztak Gödöllőn. Kiállítottak egy Siemens T-100 típusú távirógépet is, amely a 60-as évektől

a 90-es évekig a hírügyökségi hírváltásban közel 30 évig szolgálatban volt. A nagy megbízhatóságú 100 Boud működési sebességű berendezés az MH-ban is rendszeresítve volt.

Különlegességnek számít a Sony fél-professzionális orsós videojel-rögzítő, amely még a kazettás korban készült. Külön vitrinekben mechanikus és elektronikus alkatrészek láthatók, elektroncsövek, tranzistorok, integrált áramkörök, képcsövek és képfelvevő csövek. Látható egy nagy teljesítményű trióda is, amelyet adócsőként alkalmaztak. A cső vízűtéses, 110 l/min víz felhasználásával.

AMACZI VIKTOR
NYÁ. MK.ALEZ

„Bajtársiasság” hadipisztoly löverseny 2013

Egyesületünk megalakulása óta minden évben részt vesz a löversenyen. A verseny most is Székesfehérváron az MH Nagysándor József laktanyában volt, 2013. május 2-án a szokásosan jó szervezés mellett.

A versenylövészet parabellum pisztollyal 25 m távolságból 3 próba és 10 értékelt lövéssel történt. Hét csapat 5-5 fővel indult, és a 4 legjobb lövő eredményét értékelték. Egyénileg is mindenki részt vett.

A versenyt Tuza László nyá. alez. a Székesfehérvári Nyugdíjas Klub híradó szekció vezetője szervezte meg, mindenki meglegedésére.

A lögyakorlatot a 43. HTVE hívatásos állományú beosztottai vezették, nagy gyakorlattal és szakértelemmel.

A díjakat és az okleveleket Nagy Lajos alez. a 43. HVTE törzsfőnöke adta át.

A Bolyai Klub a serleget harmadszor is elnyerte, így a következő

kiírás már egy új serlegre szól. A verseny újdonsága volt, hogy az oklevelek mellé az első három helyezet serleget is kapott.

A résztvevők „jövőre ugyan itt” jelszóval búcsúztak.

ÓVARI LÁSZLÓ NYÁ. ALEZ.

A verseny résztvevői:

Csapat	köregység	helyezés	egyéni helyezett	Köregység/helyezés
Szfvár A	268	1	Takács Imre	92/II.
PTHBE	240	2	Mucza László	91/III.
Bolyai Klub	228	3		
Szfvár B	217	4		
Vác Esze T	216	5		
43. HTVE	195	6	Koska Krisztina	92/I.
Hír tagoza	154	7		

Harminc éves a kaposvári Területi Főhírközpont

A Kaposvárott az első újonnan felépített Területi Főhírközpont ünnepélyes átadása 1983. december 15-én volt.

Az átadási ünnepségre a hírközpont előtti téren került sor, melyen részt vettek: a hadsereg híradó osztályának képviselője, a kaposvári hadosztály törzsfőnöke és híradó főnöke, az építészeti kivitelezést végző alakulat (3. KAFÉV) képviselője, valamint az MN Híradó Csoportfőnökség, a híradótechnika beruházását lebonyolító MN Posta Katonai Szolgálat munkatársai, a távközlési eszközöket szállító vállalatok képviselői, a BHG, Telefonyár, Magyar Postától. A hírközpontot az MN Vezérkari Főnök helyettese, Reményi Gyula altábornagy a VKF első helyettese adta át használatra, hogy kiváló minőségben biztosítsa a helyőrségben elhelyezett katonai szervezetek, idővel pedig a Dél-Dunántúlon lévő katonai szervezetek állandó jellegű híradását.

Az átadás túlmutatott egyszerű ünnepélyes alkalmon. A korábban sok-sok munkával járó egyeztetések után elkészített koncepciók alapján megvalósult első Területi Főhírközpont jelentős nyitánya volt a hadsereg állandó jellegű távközlési hálózat infrastruktúrájának hosszasan tartó építési folyamatában, amely lényegében 1995-ig tartott. E komplex hírközpont építésével kezdődött el a honvédség állandó jelegű távközlési hálózatát magába foglaló építészeti infrastruktúra kiépítése, amelyekbe ma is beépítik a korszerű híradástechnikai és számítástechnikai berendezéseket többnyire az épületek

átalakítása nélkül. Inkább az a helyzet, hogy az akkori technikai eszközökre építettek mára tágas épületekké váltak.

Tekintsük át, hogy milyen feladatok elvégzésére volt szükség ahhoz, hogy az első, valóban egy egységbe foglalt, komplex területi hírközpont megvalósuljon, mennyi előkészítő szervezési tevékenység, mennyi munka kellett ahhoz, hogy felelős döntések születhessenek a híradó és természetesen a legfelsőbb katonai vezetők részéről. A döntések után a megvalósítás következhetett nem kevés munkával és tegyük hozzá, lényeges anyagi áldozatok árán azért, hogy a katonai vezetést támogató állandó jellegű híradórendszer a kor színvonalán megvalósuljon, egyúttal jelentősen támogassa a tábori rendszerek működtetését, egymással való összekapcsolását.

Elcsépelet mondás, hogy a „híradás a katonai vezetés idegrendszere”, de az elvitathatatlan, hogy a kornak megfelelő híradás nélkül a csapatok vezetésének határfoka elégtelen, a vezetés teljesítménye lényegesen alatta marad az elvárható szintnek, még béke időszakban is életek múlhatnak a minőségén. A mindenkori anyagi források és a technikai lehetőségek optimális kihasználására törekedni kell, kellett akkor is, de a híradás kiépítése nem lehet öncélú! A területi hírközpontokat, a beépített híradó hálózatok eszközeit az ellátott szervezetek és az ellátott területre optimalizálni kell. Már 1980-ban sem lehetett követni a korábbi „gyakorlatot”, hogy „az ÉN hírközpontom, az én váram!”

Egy hírközpontnak, főleg egy drága és nagyteljesítményű területi főhírközpontnak nem csupán egy katonai szervezetet, nem egy objektumot, hanem egy helyőrséget, a főhírközpont környezetében országnyi területen elhelyezkedő többi katonai szervezet híradását is ki kell kiszolgálni. Ezeket az alapelveket több előzetesen elkészített és a legfelsőbb katonai vezetés által jóváhagyott koncepciók alapján kívánta megvalósítani a híradó vezetés.

Az állandó jellegű híradás technikai területén csak a magyar híradástechnikai ipar termékeit használhattuk. Kapcsolástechnikából az első, BHG gyártású ARF-102/A távhívó központot 1976-ban a HM-II objektumba építették be. Az AR családkhoz való hozzáférés szolgált alapul az „MN távhívó rendszere létrehozásának koncepciója”¹ kidolgozásához, melyet 1976. november 10-én az MN VKF hagyott jóvá. A katonai vezetés számára is egyre sürgetőbb volt a kornak megfelelő katonai híradó hálózat kiépítése, mivel a szinte kizárólag manuális központokon üzemelő távbeszélő alhálózat nem szolgált ki megfelelő színvonalon a vezetés igényeit, a géptávíró alhálózat kiépítése megkezdődött, a vezetéknélküli hálózatok pedig technikailag és elhelyezésben is elmaradtak voltak.

A második fontos koncepció, maga az „MN területi hírközpontok kiépítésének koncepciója”, melyet 1978. november 11-én az MN VKF hagyott jóvá. Meghatározó koncepció volt a jövőt illetően. A harmadik fontos koncepció kaposvári hírközpont

építése alatt hatályba lépő „A Magyar Néphadsereg mikrohullámú hálózatának fejlesztési terve (1981-1990)”² című koncepció. Az előterjesztést 1982. augusztus 18-án hagyja jóvá az MN VKF. A távbeszélő hálózat koncepcionális fejlesztési terve mellett az MN HIF átgondolt tervei alapján folyamatosan kiépítésre került az írásos közlemények továbbítására szolgáló géptávíró hálózat, amely némileg enyhítette a távbeszélő hálózat korlátait, és egyben lehetőséget adott a mobil hálózatban használt vonali titkosító és rejtjelző eszközök felhasználásával titkos minőségű közlemények továbbítására a híradó szolgálat útján.

Az említett három meghatározó koncepció, valamint a híradó szolgálat belső fejlesztési és had-

Az átadott hírközpont homlokzata a főbejárat felől

műveleti terveiben foglaltaknak megfelelően a kaposvári Területi Főhírközpont híradó kiépítésének tervezése az MN HIF hadszíntér híradáselőkészítő osztályon kezdődött el 1979. szeptemberében. A tervezés fő szempontjai voltak, hogy a Területi Főhírközpont mind a békeidejű, mind az előkészített híradó hálózatokat optimálisan koncentrálja, szolgálja ki a helyőrségben és távlatokban a Dél-Dunántúlon lévő katonai szervezeteket alafölé rendeltségüktől függetlenül teljes körű B+M idejű távbeszélő, géptávíró híradással, valamint lehetőség legyen a hírközpont ellátási körzetébe kitelepülő mobil

hírközpontok vezetékes és vezeték nélküli csatlakoztatására. A főhírközpont híradó tervezésénél még meghatározó volt, hogy a beépítésre kerülő technikai elemek (kapacitás, darabszám) tíz éves távlatban bővíthető legyen, valamint „A” típusú Területi Főhírközpontnak megfelelően más telepítési helyeken való adaptálással.

A híradó és az építészeti kiviteli tervezés 1980. elején elkezdődött. Az építészeti tervezés meghatározó volt, hogy a tervezett épület típusstervnek megfeleljen. A POTI Építéstervező Irodájával (Auer Richárd Ybl díjas építésztervező vezette) többszöri egyeztetésre volt szükség a végleges állapot eléréséig. Először egy 48x24m alapterületű egy szintes épület vázlatra készült el várhatóan 28 millió Ft kivitelezési költségre. (Az épület belmagasságát (sajnos) meghatározta, hogy az AR központoknak és az átviteltechnikának 3600 mm tiszta belmagasság kellett, ami jócskán megnövelte az előzetes költségeket.) A vázlatterv készítésekor a tervezők a Magyar Postának korábban elkészített „Postai típusépületek” tanulmánytervét vették alapul, az épület szerkezeti megoldásait ehhez igazították. Ez a változat sem anyagilag, sem a további tervezett helyszínek miatt az alapterületével nem felelt meg, néhány funkció kimaradt, ezért terv egyeztetést és a tervezési követelményekben leírt összes funkciót tartalmazó kétszintes kivittelt kértünk.

A Területi Főhírközpont laktnyán belüli elhelyezésének kiválasztásának menete is megéri, hogy néhány mondatban leírjam, ami jól tükrözi az akkori egyes katonai vezetőknek a híradáshoz való hozzáállását. Az új hírközpont megépítését, mint a hadosztály, mint a hadsereg híradó

és összefegyvernemi vezetése örömmel fogadta, „végre valami komoly híradó fejlesztés”. A hírközpont helyének kijelölésekor a hadosztály vezetése az előbb említett előzetes tájékoztatástól való eltérésre számított. A kijelölési eljárásonegyértelművé lett téve, hogy a Vezérkari Főnök jóváhagyása alapján nem kizárólag a hadosztályparancsnokság „saját” hírközpontja lesz, hanem más (a szomszédos laktanyában lévő dandár szervezet, a Megyei Hadkiegészítő Parancsnokság, a szomszédos taszári repülő ezred, Dél-dunántúli szervezetek stb.) katonai szervezeteket is ki kell szolgálni. Az épület helyére vonatkozóan e miatt erősen megváltozott a véleményük. Először a szomszéd laktanya (dandár) területén való felépítést javasolták. A változtatás elutasítása után a Tánacsics (hadosztály parancsnokság) laktanya technikai telephelyén túli területet jelölték ki. (Ehhez tudni kell, hogy az ilyen jellegű hírközpontokat az alközponti kábelhálózat jelentős költségei miatt a felhasználókhöz lehető legközelebbi, fizikailag is megfelelően védhető helyen kell megépíteni.) A távoli, laktanya szélén lévő terület nem volt elfogadható szakmailag a híradó vezetés számára. Következőkben a laktanya város felőli szélén lévő régi raktárépület helyét jelölték meg két másik raktárépület között alig 3-4 méterre, ami a raktár bontásával járt, de egyúttal kérték a raktár másuttal való újjaépítését, ez volt az „optimális megoldásuk”. Végül a helykijelölési eljárás csoportfőnöki szintre került. Az MN BFF (megj.: MN VKFH volt) hathatós segítségével az MN Híradófőnöknek a hadsereg híradó főnökével és a hadosztály parancsnokával való személyes egyeztetése után rendeződött valamennyire a helyzet.

A döntés az MN BFF részéről a hadosztályparancsnokság kikötésével az lett, hogy a hírközpont építését hozzákapcsolják a tervezett, de pénzügyi fedezet miatt elhalasztott laktanyai gázellátás kiépítéséhez. Végül így került a hírközpont épülete a mai, végleges helyére. A végösszeg híradó költségvetésből a gázellátással 21millió Ft lett, ez az összeg került jóváhagyásra az MN VKF-hez, ennyibe került az MN VKF előtt a Területi Főhírközpont megépítése.

1982-ben posta felé a fővonali 50x4 Qv (vazelinrel töltött műanyag szigetelésű) kábel és az átviteltechnika részére 7x4 DM kábel, valamint az alközponti hálózat alépítményei készültek el. A hírközponton belüli technológiai szerelést 1983. februárban

kezdődtek el a kivitelezők szakáganként, majd a két laktanya teljesen új alközponti hálózata épült meg. Újdonság volt, hogy a hadosztályparancsnokság és a szomszédos laktanyában lévő dandárparancsnokság titkosított távbeszélő mellékállomásokat kapott.

A Területi Főhírközpontban lévő ARM-201 tranzitközpont 12 trónk áramkörrel (4 huzalos távbeszélő csatornával) lett bekötve az MN FHK HM II.-ben lévő tranzitközpontjához. Az ARF üzembe helyezésével ki lett váltva a hadosztálynál a QA-96MRK alközpont, a dandárnál a 20/100 manuális központ. A fővonali kábelen keresztül a Megyei Területvédelmi és Hadkiegészítő Parancsnokság 5 fővonalat kapott a CA-1001 alközpontjára és a veze-

tő állomány további 15 darabot, a Katonai Bíróság és Ügyészség vezetése 5 darab távhívó fővonalat kapott. Az üzembe helyezés-kor Budapestről átkerült a pécsi ARK-522 végközpont 7 trónk áramkörrel, lehetőség nyílt későbbiekben Taszár, Egerág, Juta, Homokszentgyörgy, Baja, Nagyatád, Nagykanizsa és Lenti helyőrségek bekapcsolására a távhívásba, valamint további 7 katonai szervezethez távhívó fővonalak és géptávíró vonalak létesítésére. A hírközpont önálló állománytáblát kapott. Létszáma 2 tiszt, 12 tiszthelyettes, 18 sorállomány és 11 fő polgári alkalmazottal. A Területi Főhírközpont első parancsnokának Holczer László őrnagyot nevezték ki, aki a híradó zászlóaljtól került áthelyezésre.

SOLTI ISTVÁN NYÁ. MK. ALEZREDES

Gárdonyi Géza (1863-1922)

Az ország Gárdonyi Géza születésének 150. évfordulóját ünnepli. Szinte nincs olyan magyar ember, aki ne olvasta volna a kiemelkedő alkotását, az Egri csillagok c. regényét. Gárdonyi Géza Ziegler névvel született Agárdon, majd később vette fel a szülőhelye melletti Gárdonyi nevet. Apja Ziegler Sándor géplakatos volt, aki a forradalom hírére hazajött Bécsből és saját költségén kis fegyvergyárat alapított. A szabadságharc bukása elvitte teljes vagyonát. Gárdonyi ahhoz a nemzedékhez tartozik, amely a résztvevők elbeszéléseiből hallhatott közvetlenül történeteket a szabadságharcról. Ez egyik meghatározója volt életútjának, illetve életművének. Gárdonyi az egri tanítóképzőbe járt, majd 1882 és 1885 között a Dunántúlon tanítókodott, többek közt a hagyományiról, népművészeté-

ről, táncairól, dalairól ismert Karádon. Később újságíró lett. Az újságírás mellett anyagi okokból olyan írói munkák, ponyvare-

gények/Göre Gábor történetek/írására is kényszerült, amelyeket később megtagadott. Az Egri csillagok mellett még számos regényt írt. 1897-ben Egerbe költözött és csak az irodalomnak élt.

Munkáiban a paraszti világot / Az én falum/, szerencsétlen házassága miatt a nőkről alkotott véleményét / Hosszú hajú veszedelem/, illetve az egyházpolitikai kérdéseket fejtegeti/ A lámpás/. Történelmi munkáit alapos forrástanulmányozás előzte meg. / A láthatatlan ember, Isten rabjai, Az Egri csillagok/.

Az Egri csillagok /1901/művészetének jelentős állomása. A regényben kifejezésre jut hazaszeretete, ragaszkodása 48 eszméihez. Az Egri csillagok a katonanemzedékek számára kiemelkedő példakép. Az egri vár védői örökéletű katonaevényeket mutatnak be. A vár védőinek eszméi megjelennek az elmúlt időszakok katonai esküiben. Mindmáig fontos mondatot kölcsönöz Gárdonyi Dobó Istvának: A Haza nem eladó!

AMACZI VIKTOR NYÁ. ALEZREDES

Koroly T. György nyá. ezredes (1928-2013)

Bajtársunk 1928. november 01-én született Kispesten, vasutas család gyermekeként. Gimnáziumi érettségi után, a fényes szellők generációjaként, velünk együtt, a formálódó Néphadsereg megalakulása során 1948 tavaszán bevonult, hogy fiatal tisztként szolgálja hazáját. 1950 szeptemberében a Zalka Máté Híradó Tiszti Iskolán avatták híradó tisztté.

Avatás után a híradó fegyvernemnél, különböző rádiós beosztásokat töltött be. 1956-ig amikor a tököli alakulata megszűnt, és rendelkezési állományba került. A forradalmi események során, a rendőrségen jelentkezve, Kispest rendje és közbiztonsága biztosításában tevékenykedett, majd bevonult felhívásra a 43. önálló híradó ezredhez. Itt az ezred új helyőrségének elfoglalása feladataiban vett részt. 1957 őszén letartóztatták és „a demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés” vádjával első fokon halálra, majd életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték. 7 év után amnesztiával szabadult, de katonai hivatását nem folytathatta. A polgári életben becsületesen helyt állt, hasznosította a börtön éveiben tanult szakmában magát. 1989-ben rehabilitálták, előléptették alezredessé, majd később ezredessé.

A híradó kapcsolatait folyamatosan fenntartotta, tagja volt Egyesületünknek, de megromlott egészségi állapota miatt, már csak ritkán tudott eljönni rendezvényeinkre.

Rehabilitációja után a polgári életben sokat tett az ifjúság neveléséért. Több magas szintű elismerésben részesült, Kispest Díszpolgáraként tisztelték.

Kérésére a 301-es parcellába helyeztük örök nyugalomra, ahol Kispest polgármestere, a katolikus tábori lelkész és más pálya társai, bajtársai búcsúztattuk.

Nyugodj békében!

HAVASI JÁNOS NYÁ. EZREDES, PHTBE ELNÖKSÉGI TAGJA

